

9 10

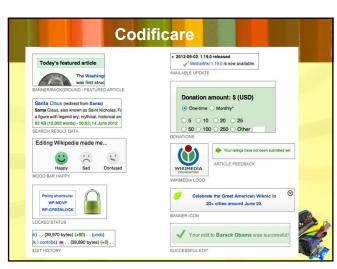

15 16

Codificarea vizuală depinde de tipul datelor

- nominal: nume, culori, mod de umplere, tipul liniilor, forme, mărimi, intensități
- ordinal: clasamente, mărimea textului, densitatea de umplere
- cantitativ: înălţime, greutate

Se recomandă utilizarea culorilor pentru

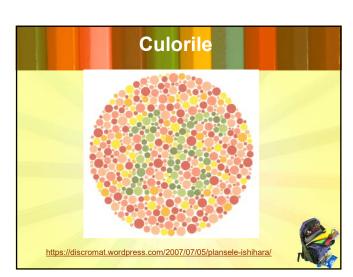
- codificarea categoriilor de informaţie;
- recunoaşterea unor zone cu informaţie asemănătoare
- scoaterea în evidență a unor informații;
- o estetică mai bună

21 22

Culorile

- Există situaţii în care utilizarea necorespunzătoare a culorilor devine un neajuns al interfeţei:
 - utilizarea necorespunzătoare diminuează performanţele utilizatorului (cu 33%)
 - 8%/0.5% din indivizi nu disting culorile
 - percepția culorilor este diferită
 - se pot face asocieri culoare-conţinut nedorite

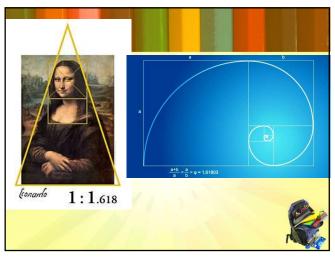

Principii de prezentare

- Pentru a realiza o interfaţă agreată de utilizator, adică frumoasă şi practică este bine să se ţină cont şi de anumite principii de prezentare:
 - echilibru privirea trebuie condusă către centrul zonei de lucru, nu spre margini (de exemplu să nu fie puse toate controalele într-o parte);
 - aliniere discontinuitatea atrage atenţia fără a fi de folos;
 - proporţia există anumite proporţii care atrag în mod natural privirea (1:1-pătrat, 1:1.414rădăcină pătrată din 2, 1:1.618-raportul de aur, 1:2)

25 26

Reguli de proiectare a interfețelor

- Se proiectează iniţial o interfaţă monocromă şi apoi se adaugă culoarea.
- Nu se utilizează prea multe culori (3-4 pe o fereastră, 7 maximum pentru o interfaţă).
- Se utilizează culori pentru a scoate în evidență similitudini sau anomalii.
- Se dă posibilitatea utilizatorului să aleagă culorile.
- Se va stabili o metodă de selecție a culorilor.
- Se vor alege culorile pentru fond: câteva culori complementare unei culori sau mai multe culori neutre (gri).
- Nu se recomandă includerea unor obiecte foarte

27 28

Tipuri de interfeţe-utilizator desktop

- interfeţele sistemelor de operare (DOS,UNIX): sunt concise şi puternice, dar criptice şi greu de utilizat
- interfeţe cu meniuri ierarhice:
 identificarea unui element din meniu este
 mai uşoară decât solicitarea lui de către
 utilizator, dar se limitează mărimea
 opţiunilor din care se face selecţia
- interfeţe de tip întrebări/răspunsuri: se recomandă pentru grupuri mici de răspunsuri

- WYSIWYG ("What You See Is What You Get"): este fundamentală pentru GUI.
- cu pictograme (icons): se reprezintă obiecte, obiecte în acţiune, se pun în evidenţă stări care caracterizează starea obiectului înainte şi după acţiune:
- interfeţe bazate pe limbaj natural: interacţiune de nivel înalt;
- combinaţii în GUI: WIMP (Windows, Icons, Menus, Pointing device).

Proiectarea interfețelor utilizator nu vizează imagini atractive și design de elemente - interfața utilizatorului definește interacțiunea dintre un utilizator și un produs Nu este vorba în principal de a decide ce culoare să alegeți și unde să plasați butoanele - Este vorba despre alegerea instrumentelor vizuale potrivite pentru sarcinile tehnice stabilite Succesul unei interfețe pentru o aplicație cu utilizatori specifici depinde în mare măsură de organizarea și conținutul informației afișate pe ecran și destinate utilizatorului

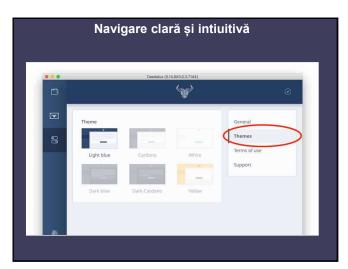
Principii de prezentare a informaţiei pe ecran • Gruparea informaţiei – se grupează informaţia de acelaşi tip pentru a focaliza atenţia utilizatorului; utilizarea unor ferestre diferite care vor conţine diferite tipuri de informaţie duce la o bună organizare a acesteia. • Reducerea cantităţii de informaţie pentru a evita supraîncărcarea – prezentarea va fi concisă, întrun format de date familiar utilizatorului din domeniu şi conţinând doar informaţia de care utilizatorul are în mod real şi eficient nevoie.

31 32

33 34

39

